

[Hvidberg.]

— ihvorvel man så med forståelse også på de andre synspunkter — dog at sikre sig en vis kontrol med, at stoffet virkelig tilegnedes, virkelig blev læst, for det er nu engang sådan, at man kan egentlig kun undervise i et stof, man virkelig behersker og har i sig.

Disse to synsmåder og interesser er stødt sammen ganske særlig i de fag, vi kalder for de humanistiske: dansk litteratur, historie, kristendomskundskab og pædagogik. På den ene side er man interesseret i, at disse fag jo ikke skal spoles af terperi indtil eksamen, på den anden side vil man alligevel være sikker på, at f. eks. hovedværkerne i den danske litteratur, som skal læses, nu virkelig også bliver læst, og at man ikke af hensyn til den eksamen, der skal være i bestemte fag, udskyder de andre fag til senere, således at de måske aldrig nogen- sinde ville blive læst. Også seminarieelever i vore dage har meget at gøre, og mange af dem er måske endda erhvervsstuderende.

Det var altså den opgave, udvalget havde: at finde en vej frem, så begge disse to interesser blev tilgodeset og man alligevel nåede et fornuftigt resultat. Efter første behandling synes jeg virkelig, man er nået frem til et fornuftigt resultat. Opgaven var heller ikke uløselig, hvis man fra begge sider kom hinanden i møde med forståelse, og det er, som også den ærede ordfører for udvalget sagde, virkelig sket. Personlig kunne jeg nu godt have tænkt mig, at man kunne løse den opgave at sikre sig, at stoffet blev læst, uden at der holdtes eksamen, at sikre en fri undervisning, uden at der forekom terperi frem imod eksamen, derved at der blev stillet en skriftlig opgave i et af de humanistiske fag, som eleverne så skulle løse med alle til rådighed stående hjælpemidler, og at seminariet først på et bestemt tidspunkt, f. eks. seks uger eller et par måneder før eksamen, fik at vide, i hvilket af de humanistiske fag opgaven ville falde i år. Derved ville eleverne jo være bundet til at arbejde med deres stof, og naturligvis ville de så i det sidste par måneder — eller seks uger, hvor meget det nu skulle være — særligt arbejde med det fag, i hvilket opgaven ville falde.

Jeg forstod også, at den højtærede minister i og for sig fandt en sådan fremgangs-

måde tiltalende, men det viste sig alligevel, at den kunne ikke gennemføres, og man er nu nået frem til en ordning for disse fag, som vel også må siges at være en rimelig ordning. Det forudsættes nu, at der i undervisningen i disse fag holdes skriftlige øvelser — vi skal jo ikke bruge udtrykket skriftlige terminsprøver — og at der så på grundlag heraf og tillige på grundlag af den pågældende lærers hele indtryk af eleven gives en udtalelse om elevens arbejde i det pågældende fag.

Denne udtalelse indeholdes så i det papir, eleven går ud fra seminariet med, foruden den almindelige udtalelse, der omtales i lovforslagets § 12, stk. 1. Efter hvad ministeren har meddelt at ville bekendtgøre, kan ministeriet så i påkommende tilfælde indkalde både elevens skriftlige øvelser og den udtalelse, den pågældende lærer har afgivet. Derved kommer der, tror jeg, i hele denne sag et vist hold i arbejdet. Med al frihed i studierne vil seminarierne nu alligevel få hold i arbejdet på disse områder.

Den i § 12, stk. 2, omtalte større almindelige skriftlige opgave skulle så udgå. Jeg forstod ikke rigtigt på den ærede ordfører, om han var af samme mening, da han omtalte den skriftlige opgave, men der står jo udtrykkeligt — og det er vi også blevet enige om — at den opgave, der omtales i § 12, stk. 2, helt skal udgå.

Jeg skal nu ikke repetere det hele, men det forekommer mig nu også, at man med tryghed kan gå til arbejdet indenfor de rammer, loven fastsætter, og jeg skal derfor anbefale, at man stemmer for ændringsforslagene.

Jørgen Jørgensen (Lejre): Da lovforslaget om læreruddannelsen var til første behandling her i tinget, var det navnlig tre spørgsmål, der blev omtalt: optagelsesbetingelserne, den afsluttende eksamen og forskolelærerindernes stilling indenfor skolevæsenet, og det er også hovedsageligt disse spørgsmål, udvalget under sit arbejde med lovforslaget har beskæftiget sig med.

Om forskolelærerindernes stilling indenfor dansk skolevæsen skal jeg ikke sige meget; jeg kan henvise til mine udtalelser ved lovforslagets første behandling. Alle er enige om at bevare forskolelærerindeuddannelsen, heri indbefattet Danmarks Lærerforening.